876/11

Den 21. september 2011 blev i sag nr. 79.411:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde dækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabets advokat henviser til, at hændelsen ikke opfylder forsikringsbetingelsernes ulykkesdefinition.

Det fremgår af sagen, at klageren ved skadeanmeldelse underskrevet den 1/8 2009 anmeldte til selskabet, at han den 24/7 2009 var udsat for et ulykkestilfælde, idet han hoppede på trampolin og i den forbindelse pådrog sig en diskusprolaps i nakken. I skadeanmeldelsen beskrev han hændelsen således:

"**Hvordan skete uheldet? (Besvar dette nøjagtigt og udførligt …)**

1. Hvad skete umiddelbart før uheldet?
   Hoppede på trampolin

2. Hvorledes skete uheldet?
   Hoppede lige op og ned

3. Hvad var den direkte årsag til uheldet?
   Et hop"

I brev af 6/8 2009 bad selskabet klageren besvare nogle spørgsmål om hændelsen. Selskabet ønskede at få oplyst, hvad der skete umiddelbart før uheldet, hvad der var

den direkte årsag til uheldet, og om der skete noget usædvanligt ved uheldet, f.eks. om klageren gled, faldt eller snublede. I brev modtaget den 11/8 2009 af selskabet besvarede klageren spørgsmålene således:

"1.Vi havde ferie og vejret var godt, så vi besluttede os for at grille, jeg havde siddet ved pc'en lidt, og så gik jeg ud og legede med børnene i haven, lidt boldspil og så ville vi lige slutte af med at hoppe i trampolin drengene og jeg.

2. Jeg kan ikke se, at det kan være andet, end at jeg hoppede på trampolinen og landede på benene.

3. Nej der var ingen fald eller noget der ligner."

Med henvisning til at der ikke var tale om et ulykkestilfælde, afviste selskabet ved brev af 31/8 2009 at yde dækning.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og fremsendte journal fra sin egen læge. Af udskrivningsepikrise af 28/7 2009 fremgår, at klageren pådrog sig et traume i form af action load, idet han landede på strakte ben på en trampolin.

Da selskabet fastholdt sin afgørelse, har klageren indbragt sagen for nævnet ved klageskema underskrevet den 18/11 2010. Heraf fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Jeg hoppede på trampolin efter jeg havde siddet stille ved pc. Jeg har vedlagt lægelige bilag.
…

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At det bliver anerkendt som en ulykke, har svært ved at forstå at GF ikke vil kalde det en ulykke, når andre selskaber gør."

Selskabets advokat har i brev af 10/12 2010 til nævnet bl.a. anført:

"**Selskabets stillingtagen til sagen**
Selskabet fastholder, at selskabet ikke kan yde erstatning til klager, idet der ikke er indtrådt et ulykkestilfælde, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 40, …

Bevisbyrden for, at der foreligger en forsikringsbegivenhed - et ulykkestilfælde - påhviler klager, som skal sandsynliggøre, at ulykkesdefinitionen i betingelserne er opfyldt, dvs., at personskaden skyldes en pludselig udefra kommende indvirkning.

Selskabet har ved afgørelsen lagt vægt på de oplysninger, som klager fremkom med i skadeanmeldelsen og ved klagers supplerende sagsfremstilling modtaget den 11. august 2009. På baggrund heraf er det selskabets vurdering, at der ikke er tale om, at skaden er udløst eller forårsaget af en udefrakommende begivenhed.

Skaden er ifølge anmeldelsen og de af klager supplerende oplysninger opstået som følge af klagers hop på en trampolin. I forbindelse med dette hop var der intet fald eller lignende, idet klager landede på benene igen. Der er således alene tale om et 'indre hændelsesforløb' - og derfor ikke tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde efter den traditionelle ulykkesdefinition.

Til støtte for selskabets afvisning kan der henvises til ankenævnets omfattende praksis fra lignende sager, bl.a.:

AK 58.058, hvor forsikringstager stod og hoppede i stor trampolin og i forbindelse hermed fik et stød op i ryggen. Selskabet afviste, at der var tale om en udefra kommende indvirkning på legemet, og vurderede forløbet således, at forsikringstagers legeme ikke kunne tåle den påvirkning, det blev udsat for. Ankenævnet gav selskabet medhold.

AK 47.918, hvor forsikringstager under genoptræning af en knæskade i venstre knæ pådrog sig en skade i højre knæ, da hun i forbindelse med et spring fra en trampolin til en anden fik et smæld i højre knæ. Ankenævnet gav forsikringsselskabet medhold og konkluderede, at et sådant hændelsesforløb ikke kan anses for at være en pludselig udefrakommende og tilfældig påvirkning.

AK 48.277, hvor forsikringstager under et afsæt i en minitrampolin kom til skade med sit ene knæ. Ankenævnet indskærpede, at det påhvilede forsikringstager at sandsynliggøre, at der var indtrådt en forsikringsbegivenhed, og at forsikringstager ikke havde sandsynliggjort, at skaden skyldtes en tilfældig pludselig udefra kommende indvirkning.

AK 38.159, hvor forsikringstager faldt på en børnetrampolin. Ankenævnet gav forsikringsselskabet medhold i, at der ikke var tale om et ulykkestilfælde, således som et sådant må forstås i henhold til den i forsikringsbetingelserne optagne ulykkesdefinition.

Som følge heraf opretholder selskabet afvisning af forsikringsdækning af skaden."

Klagerens advokat har i brev af 2/2 2011 til nævnet bl.a. anført:

"Min klient har trods de af selskabet behørigt stillede spørgsmål Ikke oplyst, at hans kone umiddelbart forud for ulykken åbnede terrassedøren og kaldte på dem, fordi de skulle ind og spise. Han mistede herved koncentrationen, så han var lige ved at hoppe ned på et at børnene. Han foretog en undvigemanøvre, hvorved han fik overbalance og landede skævt. Umiddelbart derefter mærkede han udstråling i højre arm.

I min klients tilfælde er der således to udefra kommende begivenheder, som pludselig indtræder uafhængig af min klients vilje, og som tilsammen får indvirkning på min klients legeme, I og med han mister balancen og lander skævt. Nemlig ægtefællens tilråb og børnenes bevægelser på trampolinen.

ANF 2000.52.23 var der tale om spring fra en trampolin. Ved landing på en måtte gled skadelidtes fod og knæet gik af led. Årsagen var sved på måtten. Ankenævnet fandt, at der var tale om et ulykkestilfælde. Årsagerne, til at min klient landende skævt, kan sidestilles med årsagen til, at den i kendelsen omhandlede gymnast gled med sin fod. I Ingen af de af [selskabets advokat] omtalte kendelser var der en udefrakommende begivenheder."

I brev af 7/2 2011 til nævnet bemærker selskabets advokat, at de supplerende oplysninger om hændelsen, som klagerens advokat er fremkommet med, må anses for at være en ændret forklaring. Med henvisning til nævnets kendelser nr. 73.661, 74.912 og 77.031 anfører han, at klagerens første fremstilling af det passerede må lægges til grund.

Hertil har klagerens advokat i brev af 18/2 2011 til nævnet bl.a. anført:

> "Der er Ikke tale om, at min klient er fremkommet med en ændret (ny) forklaring.
>
> Når min klient har oplyst, at han hoppede lige op og ned var hensigten at oplyse, at han Ikke foretog særligt farlige spring på trampolinen, som f.eks. en 'saltomortale'.
>
> Oplysningen om at han landede skævt er ikke en ændring af de hidtil afgivne oplysninger. Forklaringen er nu som før, at han landede på begge ben, men altså skævt.
>
> Der er heller ikke tale om, at erstatte en del af det en gang oplyste, med oplysningen om ægtefællens tilråb. Det er tale om en supplerende oplysning, som et led i redegørelsen for, hvorfor min klient kortvarigt blev uopmærksom og mistede balancen.
>
> I sag 77.031 oplyser en politibetjent, at en smerte opstod efter en anholdt, der lå på jorden, var lagt i håndjern og derpå hjulpet op at stå. 3 år senere oplyste politibetjenten, at han forud for den omhandlede anholdelse under ustigning af en kørende bil fik et vrid i lænden, da bilen pludselig bremsede og straks derpå smerter. Skadelidte oplyste således om to helt forskellige begivenhedsforløb som årsag til skaden.
>
> Tilsvarende gælder i 74.912 - rulleskøjtesagen.
>
> Hvad angår 73.661 er der efter min mening ikke tale en ændret forklaring, men alene en supplerende forklaring. Modsat hvad der gælder for min klient, indebærer den supplerende forklaring i 73.912 imidlertid heller Ikke, at den traditionelle ulykkesdefinition er opfyldt."

Selskabets advokat fastholder i brev af 2/3 2011 til nævnet sin afgørelse.

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

> "**4 Hvilke skader er dækket**
> 40 Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefrakommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at det ved afgørelsen må lægge klagerens første forklaring til grund, da denne er fastholdt helt frem til klagerens advokats supplerende beskrivelse af hændelsesforløbet 1½ år efter hændelsen.

Sådan som skaden blev beskrevet ved anmeldelsen, må nævnet være enigt med selskabet i, at der ikke er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet skaden ikke er sket som følge af en pludselig udefra kommende indvirkning på legemet. Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson